

*Nắng quai lười nhường chiều cho sương trắng,
Mây tan nhanh bão gió đẩy trăng lên,
Hoàng hôn phủ dẫn đêm về với cánh,
Cô đơn giăng bọc kín vạn mảnh sầu.*

*Một chiếc lá vừa lia nhành định mệnh,
Yêu kiều trôi theo giòng tới hư vô,
Nhưng trên cành tơ liễu vẫn ngây ngô,
Nhựa thiếu nữ thúc lên chồi non mới.*

*Tơ trời dệt dọc ngang chiều tuyệt vọng,
Thôi cô liêu lại tới bão bùng tâm.
Đám buồn tóa nước tan gương hồ phẳng,
Bạch hạc run nháo nhác vụt bay tung.*

*Cốc tình xưa rượu già trong khôn sánh,
Nay cạn sâu tàn lẫn khuấy chơi vơi.
Thuyền nào chở mộng ta về bến quạnh,
Sóng cợt tình không thẹn với xa khơi?*

*Tình dù tắt nhưng tâm xưa òng chết.
Chỉ xin dành một chút cho tha nhân.
Hãy ngược nhìn đoàn cây vút cao thân,
Và cúi xuống trên một vùng đất thẫm.*

*Cuộc đời đó chén rượu nồng men đậm.
Uống liền đi hờ hững có kịp chi!
Trong dư vị còn vương mùi đắng chát,
Nhưng tim kia ấm vạn lửa hồng trần.*

*Một ngày mưa tháng sáu...
Thu Phong*